מנורת המאור — ה' בהידור המצוה

השער החמישי: בהידור המצוה. חייב כל ישראל לעשות מצוה מן המובחר, ר"ל שיבחר הטוב והנאה והשלם באותו מין שנעשית ממנו המצוה, כמו שהיו בוררין העומר ושתי הלחם מהארץ השמנה והנבחרת, וחייב אדם לעשות המצוה בתכלית הנוי והשלמות, דתניא זה אלי ואנוהו, התנאה לפניו במצות, בלולב נאה, בתורה נאה, בשופר נאה, בטלית נאה, כתוב ספר תורה לשמו בקולמוס נאה, בדיו נאה, בלבלר אומן. ומצוה לאגוד הלולב, מאי טעמא, משום זה אלי ואנוהו. וגרסי' בפרק קמא דבבא קמא להידור מצוה עד שליש. וגרסי' בפ"ק דמ' פיאה לקח אדם מצוה ומצא אחרת נאה הימנה, עד כמה מטריחין עליו, עד שליש, כגון אם נזדמנו לו שני לולבין והאחד הדור מן השני, מוסיף שליש בדמים ויקנה את ההדור. איבעיא להו, שליש מלגאו או שליש לבר. פי' אם היה לולב בסלע, יוסיף שליש מבפנים ויקנה ההדור בסלע ושליש, או מוסיף שליש מבחוץ ונמצא קונהו בסלע וחצי. תיקו. במערבא אמרי משמיה דר' זירא, עד שלישי צריך להוסיף משלו, כלו' מיגיעו. ודוחק את חייו כדי להדר המצוה, כי לחם חוקו ודי חייו נקרא שלו, שהב"ה הבטיח כל בריה בלחם חוקה, שנא' (תהלים קלו, כה) נותן לחם לכל בשר, מכאן ואילך משל הב"ה, כלומר אם זימן לו הב"ה ממון יתר על צרכו, והוא משופע בנכסים, יוסיף על שליש, וזהו של הב"ה, ואם אינו משופע בנכסים, חייו קודמים, ודיו בתוספת שליש. ואין לו לאדם להניח מעשות המצוה בשביל יוקר דמיה, שהרי רבן גמליאל לקח לולב באלף זוז. וגרסי' במ' חולין בענין כסוי הדם, היה במקום שאין לו עפר ושחט, שוחק דינר זהב ומכסה בו. היה מהלך בספינה ואין לו עפר, שורף טליתו ומכסה בו. וצריך העושה מצוה שיראה לכל שהיא חביבה עליו ושאינו קץ בה.